

جمعه 12 مرداد 1397 - 21 ذی القعدة 1439 - 3 آگوست 2018

برگزاری انتخابات مجلس خبرگان قانون اساسی (1358 ش)

برگزاری انتخابات مجلس خبرگان قانون اساسی (1358 ش)

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و برگزاری اولین انتخاباتی که منجر به تعیین نوع حکومت و تشکیل جمهوری اسلامی در ایران گردید، بحث درباره تعیین قانون اساسی نظام در محافل مختلف گسترش یافت. از این رو پیش‌نویس قانون اساسی که از قبل به دستور امام خمینی (ره) نگارش یافته و متن آن توسط شورای انقلاب و هیئت دولت موقت مورد بحث و بررسی قرار گرفته بود جهت جلب آراء و نظرات مردم و اندیشمندان در 24 خرداد 1358 در روزنامه‌های کثیرالانتشار در 12 فصل و 151 ماده منتشر گردید. پس از آن و با تأکید حضرت امام مبنی بر تشکیل مجلس خبرگان بررسی نهایی قانون اساسی، لایحه قانون انتخابات جهت تشکیل مجلس خبرگان قانون اساسی به تصویب هیئت دولت و شورای انقلاب رسید. در نهایت بنا به تصویب دولت موقت، برگزاری انتخابات خبرگان قانون اساسی، در دوازدهم مرداد 1358 اعلام گردید و این انتخابات با شرکت گسترده مردم و انتخاب 75 نفر نماینده، برگزار شد. سرانجام این مجلس در 28 مرداد سال 58 با پیام حضرت امام افتتاح شد و به تدوین قانون اساسی پرداخت.

برگزاری مناسب‌ها، مراسم عمومی و راهپیمایی‌های سراسری کشور، علاوه بر تعظیم شعائر مذهبی، ملی و انقلابی، دارای اثرات بالقوه بالایی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی است که با بازتاب‌های گسترده بین‌المللی، وجهه مردمی نظام مقدس جمهوری اسلامی را به نمایش می‌گذارد. موضوع فعالیت مرکزی توانا و پویا برای تقبل مسئولیت یاد شده و اداره صحیح و سازماندهی در جریان حرکت عمومی مردم، در قالب "شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی" رسمیت یافت. شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی، به عنوان مرکز هماهنگی، مشارکت و هم‌فکری تشکیلات فرهنگی - تبلیغی نهادهای انقلابی در حرکت‌های عمومی و فراگیر جامعه و اجرای طرح‌های تبلیغی مشترک و عمومی، انقلاب اسلامی را یاری می‌دهد. این شورا با تأیید حضرت امام و سرپرستی شهید حقانی تأسیس شد و در طول این مدت، همراه با شور و شوق وصف‌ناپذیر آحاد ملت به وظیفه پاسداری از حضور امت مسلمان ایران در صحنه انقلاب پرداخته است. در طول هشت سال دفاع مقدس و تا هم‌اکنون، این شورا، اساسی‌ترین نقش را در تدارک و برگزاری راه‌پیمایی‌های عظیم و سرنوشت ساز و تقویت و تحکیم حضور مؤثر آحاد ملت در مراسم‌های عمومی، بزرگداشت ایام‌الله و مناسب‌های متعدد انقلاب اسلامی داشته است. این شورا با استفاده از این فرصت‌ها توانسته است به مقتضای شرایط و ضروریات، در خدمت به انقلاب اسلامی و اعتلای فرهنگ ملی، مستقل از جریان‌ها و جناح‌های سیاسی، تنها در خط امام، رهبری و نظام حرکت کند.

به وجود آمدن اولین وزارت امور خارجه در ایران در زمان "فتحعلی شاه قاجار" (1237 ق)

سابقه فعالیت وزارت امور خارجه ایران به دو قرن می‌رسد. تا پایان قرن 18 میلادی، امور مربوط به روابط خارجی ایران توسط رجالی اداره می‌شد که عمدتاً در دربار مستقر بودند و کشور، چیزی به نام وزارت خارجه نداشت. اما از ابتدای قرن نوزدهم که انتصاب سفیران ایران در کشورهای خارجی و یا پذیرش سفیران خارجی در ایران آغاز شد، کثرت امور مربوط به سیاست خارجی و نمایندگان سیاسی متعددی که از سوی دولتهای بیگانه وارد ایران می‌شدند، سبب شد که دولت ایران به فکر تأسیس وزارتخانه جدید «امور خارجه» بیافتد. از این رو فتحعلی شاه قاجار در 1809 میلادی / 1224 هجری قمری فرمان تأسیس دفتری را صادر کرد که با عنوان «امور خارجی» کار مراوده با نمایندگان دولتهای خارجی در ایران، دریافت نامه‌ها، مرسولات سلاطین خارجی و قرائت آنها در حضور شاه و تهیه پاسخ آنها و یا ترتیب اعزام نمایندگان ایرانی به کشورهای خارجی را بر عهده گرفت. متعاقب تشکیل این دفتر «میرزا رضاقلی خان نوائی» موسوم به «منشی الممالک» به دستور فتحعلی شاه سرپرست این دفتر شد. منشی الممالک که در آن زمان وزارت داخله را اداره می‌کرد، با حفظ سمت، مدت 12 سال در دربار ایران تصدی «دفتر امور خارجی» را نیز بر عهده داشت. اما روابط خارجی ایران تنها در اعزام نمایندگان ایرانی به خارج و یا پذیرفتن نمایندگان خارجی در ایران خلاصه نمی‌شد و حضور ایران در صحنه روابط بین‌المللی و ضرورت مواجهه با تحولات جهان ایجاب می‌کرد کانون تصمیم‌گیری‌های ایران در عرصه سیاست خارجی فراتر از یک دفتر تحت پوشش دربار باشد. از این رو در اکتبر 1821 م / 1237 هجری قمری فتحعلی شاه رسماً دستور تأسیس وزارت امور خارجه ایران را صادر کرد. این وزارتخانه تأسیس شد و «میرزا عبدالوهاب خان نشاط اصفهانی» به عنوان اولین وزیر خارجه ایران منصوب گردید.

اعدام "انیسیس بوئس" سیاست‌مدار و فیلسوف معروف ایتالیایی (524 م)

آنیسیس مانیلیوس سورینوس بوئس سیاست‌مدار و فیلسوف رومی در هفدهم ژانویه 475 م در شهر رم که در آن زمان یکی از مراکز عمده قدرت و ثروت و فرهنگ جهان محسوب می‌شد متولد گردید. او در جریان تحصیلات خود با

فلسفه یونانی آشنا شد و قسمت‏هایی از آثار ارسطو و افلاطون را به لاتین ترجمه نمود. او هم‏چنین سال‏ها به عنوان وزیر تئودوریک پادشاه ناحیه گوت ایتالیا خدمت کرد و چون در صدد مبارزه با فساد برآمد، دشمنی چند تن از مقامات فاسد را نسبت به خود برانگیخت. آنان سرانجام تئودوریک را متقاعد ساختند که بوئس در خدمت به امپراتور روم شرقی به او خیانت می‏کند. این اتهامات باعث شد که بوئس به زندان بیافتد. هنگامی که بوئس در زندان، در انتظار روز مرگش بود، یکی از مشهورترین کتاب‏های جهان به نام "درباره تسلی‏بخشی فلسفه" را به رشته تحریر درآورد. در این کتاب، سخن از آنجا آغاز می‏شود که سقراط، افلاطون و ارسطو معلمین واقعی بشر هستند و چکیده تعلیمات آنها آن است که آدمی بالاتر و برتر از تغییرات سرنوشت است. غایت حیات جز نیکی یعنی تشبیه به خداوند نیست، خداوند اصل نیکی و محبت است و از این رو، در وجود مرد حکیم جایی برای نفرت و ردیلت نیست. بوئس هم‏چنین در این کتاب که بهترین اثر اوست می‏خواهد ثابت کند که ثروت و تمول، ملاک سعادت و خوشبختی نیست. او هم‏چنین در رساله خداشناسی، خدا را خیر محض و غایت کمال می‏داند. بوئس می‏کوشد عظمت و جلال خدا را نیز ثابت کند. او عقیده داشت که وظیفه اصلی فلسفه، تهذیب اخلاق است. آنیسیس بوئس سرانجام در سوم اوت 524 م به اتهام کفر و جادوگری در 49 سالگی به چوچه دار سپرده شد.